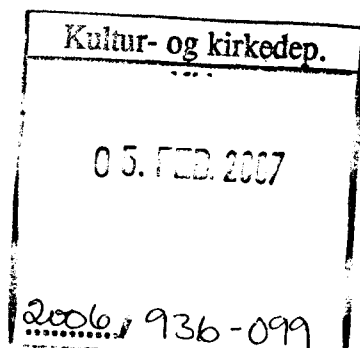

Angår:
Sak:

Kultur- og kirkedepartementet
Postboks 8030 Dep.

0030 OSLO

Arkeologisk museum
i Stavanger

*Museum of Archaeology, Stavanger.
National research centre for
paleostudies and conservation.*

Deres ref.

Vår ref. (bes oppgitt ved svar)
ESP/06/517-3/A-046.42

Dato
31.01.2007

HØRING - EVALUERINGEN AV DEN KULTURELLE SKOLESEKKEN

Arkeologisk museum i Stavanger (AmS) har hatt evalueringsrapporten vedrørende "Den kulturelle skolesekken" (DKS) til behandling. I utgangspunktet er AmS svært positiv til DKS. Tiltaket har tilført kultursektoren nye, friske ressurser og ideen bak; å gi skoleelever økt kunnskap om og kjennskap til de opplevelsesverdiene og det læringspotensialet som ligger i kultursektoren, er svært god.

Hvordan har så ordningen fungert siden starten og hvordan har utviklingen for AmS som en kulturarvsinstitusjon vært. Evalueringsrapporten besvarer slike spørsmål bare delvis eller ikke i det hele tatt. Når det gjelder det overordnede er det sterk konsentrasjon om hvordan ordningen har fungert organisatorisk på ulike nivåer og i forhold til skolesektoren. Inntrykket som etterlates er av en svær byråkratisk maskin og der framstillingen er vanskelig å gripe. Uansett så må det her være rom for forenklinger slik at ressursene settes inn der de trengs, i formidlingen. Rapporten tar i liten grad for seg situasjonen til kulturarvsinstitusjonene slik som for eksempel de kulturhistoriske museene. Kulturarv og kulturminner nevnes så vidt (på s. 113), det aller meste av evalueringen er rettet inn mot tilbudet i det rene kulturfeltet.

Selv om rapporten ikke tar for seg situasjonen til kulturarvsinstitusjonene, vil det bli en hovedsak i dette høringsnotatet. Det er liten tvil om at flertallet av de kulturhistoriske institusjonene etter hvert er falt delvis ut av DKS-konseptet. Mens det i startfasen var åpning for overordnede prosjekter der erfaringer fra enkeltinstitusjoner kunne ha overføringsverdi, er denne delen av DKS blitt mindre sentral. De institusjonene som ønsker eller er avhengig av å ha formidlingen på egen arena, er også etter hvert falt ut. I sum har dette ført til at en sentral institusjon som AmS nå ikke har noen kontakt med DKS i det hele tatt. Dette til tross for at museet i fjor hadde opplegg fra de ulike delene av forhistorien som til sammen samlet 13.500 elever. Dette er opplegg som er direkte læreplansrelatert og som er den eneste måten å følge opp de ulike klassetrinns undervisning i vår felles forhistorie. Hvorfor er det slik?

Etter hvert er så si hele tilbudet innenfor rammen av DKS blitt lagt til skolens hjemmearena. Det legges ikke vekt på at elevene vil ha godt av å komme ut av skolebygningene og inn til formidlings- og opplevelsesarenaene. I tillegg til å være utdannende er det også dannende for skoleelever å komme til kulturinstitusjoner som museer, teatre, konsertsaler for å nevne noen, både for å bli vant til og bli kjent med disse, men også for å lære at ulike steder krever ulike måter å oppføre seg på. Tilværelsen består av andre steder enn skolen, hjemmet og idrettsbanen, elevene må bli fortrolige med museumsrommet, konsertsalen, teatersalen.

Postadresse: Boks 478, N-4002 Stavanger, Norge. Kontor: Peder Klowsgt 30A. Telefon: 51 84 60 00. Telefax: 51 84 61 99.

Postboks 8030 Dep., N-4002 Stavanger, Norge. Org. nr.: NO 970 919 082 MVA. E-mail: AmS@Ark.museum.no

Den norske bank 7694 05 06316

Alle henvendelser rettes til museet uten personlig adressat.

Dessuten faller mye av formidlingen i kvalitet når den må ut av sin infrastruktur. Teateroppsetninger gjør seg bedre på teater enn i gymnastikksaler og innlevelse i fortiden er mye lettere i et rom fullt av gjenstander fra tusenårene før oss enn i klasserommet.

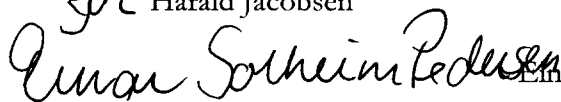
Fordi det etter hvert har falt helt bort å inkludere utgiftene til transportstøtte for elevene fra skole til kulturarena, har store deler av bl.a. museumsfeltet falt helt ut av DKS. I en situasjon der skolene er så å si uten ekskursjonsmidler og der foreldrefinansieringen av utflukter er stoppet opp, er dessverre DKS blitt mindre betydningsfull for museer som AmS. Det er vårt håp at en i etterkant av denne evalueringen kan endre på prinsippene for tiltaksstøtte slik at transportutgiftene kan gå inn som en del av støtten. Vi vil for øvrig peke på at det i litteraturlisten i evalueringsrapportene ikke er en eneste publikasjon som handler om kulturminnevern og bygningsvern og i realiteten heller ikke om kulturarv, noe som forteller at rapporten har hatt en mangelfull fokusering.

Entusiasmen for DKS var i utgangspunktet mye større i kultursektoren enn den var i skolesektoren. Derfor er det underlig at det meste av vekten i rapporten legges på hvordan tilbudet skal tilpasses forholdene i skolen. Slik situasjonen er nå, er elevene prissatt enkeltlærernes interessområde og tiltaksløst. Opplæring i å ta i bruk tilbudet som finnes på det brede kulturområdet er for viktig til at det i verste fall stoppes av uinteresserte lærere. Derfor må tilbudene struktureres på en slik måte at det når ut til alle elevene og da må det lages tydeligere retningslinjer for hva DKS skal inneholde og hvordan de ulike tilbudene skal nå fram. Det er tross alt museene og fagfolkene der som vet hvordan tilbudene skal produseres og gjøres tilgjengelige for de ulike alderklassene og det gjør de mye bedre enn skolen, lærerne og byråkratene i fylkeskommunen, i kommunen og hos fylkesmannen.

Selv om rapporten bruker mange sider på organiseringen av DKS, er det fremdeles like vanskelig å finne ut, iallfall her i Rogaland, hvordan vi skal selge inn våre tilbud. Det hele er svært uoversiktlig.

Resultatet for AmS er at vi har valgt bort DKS og utviklet våre egne kanaler for informasjon til skoleverket. Vi har godt besøk fra skolene og tilbakemeldingene er svært gode. Men museet har ledig kapasitet og vi vet at flere skoleelever kunne fått ta del i vårt tilbud dersom DKS hadde en innretning som var mer positiv til de kulturhistoriske museene og dessuten hadde en mer konstruktiv holdning til transportstøtte.

Med vennlig hilsen

 Harald Jacobsen
 Einar Solheim Pedersen